

فرهیختگان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

نام و نام خانوادگی : مرحوم دکتر رحمت‌اله برجیان نام پدر: حاجی آقا تاریخ تولد: ۱۳۰۲ مرتبه علمی : استاد گروه : علوم تشریحی

بازنشسته: ۱۳۷۴ وفات : ۱۳۸۰

مدارج و مدارک تحصیلی:

دکترای پزشکی از دانشگاه تهران سال ۱۳۲۷

اخذ مدرک در رشته جراحی عمومی و شکسته بندی از دانشگاه تهران

اخذ دیپلم اسپستان اترانژه جراحی از دانشگاه پاریس سال ۱۳۳۸

سوابق کاراداری مسئولیت های اجرایی:

رئیس آزمایشگاه کالبدشناسی دانشکده پزشکی سال ۱۳۳۵

مسئولیت امور اداری دبیرخانه دانشکده پزشکی

بازرس اداری بیمارستان های دانشکده پزشکی سالهای ۱۳۳۷-۱۳۳۵

رئیس دادگاه اداری دانشکده پزشکی و داروسازی سال ۱۳۴۲

مدیر گروه مرفوآناتومی دانشکده به صورت تمام وقت (طی سه دوره) سال ۱۳۴۲

معاونت مالی و اداری دانشکده پزشکی سال ۱۳۴۹

رئیس شورای کتاب و کتابخانه های دانشگاه اصفهان

دادستان اداری دانشکده پزشکی و دادیار و دادستان نظام پزشکی اصفهان

دادستان تجدید نظر و نماینده استادان دانشکده پزشکی اصفهان

پیشینه خانوادگی و زندگی نامه:

سال ۱۳۰۲ در بروجن از توابع استان چهار محال و بختیاری به دنیا آمد، تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در مدارس گلپهار علیه و صارمیه اصفهان گذراند و در سال ۱۳۲۰ موفق به اخذ دیپلم علمی شد. پس از موفقیت در کنکور سال ۱۳۲۱ وارد دانشکده داروسازی دانشگاه تهران شد و پس از آن به دانشکده پزشکی تهران وارد شد. پس از اخذ دکترای پزشکی و انجام یک سال و نیم خدمت زیر پرچم با رتبه دانشیاری افتخاری در دانشکده پزشکی تهران کارآموزی نمود و در سال ۱۳۲۹ پس از توفیق در مسابقه ورودی به سمت دانشیار کالبد شناسی آموزشگاه عالی بهداری اصفهان مشغول به تدریس شدودر همین سال به خدمت دولت در آموزشگاه عالی بهداری در آمد . کسب کرسی تشریح توصیفی دانشکده پزشکی سال ۱۳۳۲ . سال ۱۳۳۵ به دانشکده پزشکی اصفهان انتقال یافت و در بخش های جراحی بیمارستان خورشید و ثریا (آیت اله کاشانی) مشغول به کار شد. و در سال ۱۳۳۶ به سمت استادی ارتقای یافت.

خاطرات برجسته دوران کودکی ، تحصیل و خدمت :

وی در سال ۱۳۵۹ به افتخار بازنشستگی نائل آمد و مجدداً دعوت به کار شد و تا سال ۱۳۷۴ در رشته آناتومی دانشگاه اصفهان تدریس نمود.

فعالیت و سوابق علمی، پژوهشی، آموزشی دوران خدمت و بعد از آن از قبیل (سخنرانی، شرکت سمینارها و کنفرانس ها):

تدریس مواد تشریح (تشریح موضعی و کالبدشناسی) در دانشکده پزشکی سال ۱۳۳۲

نظارت در جریان مسابقه‌ی ورودی سال ۱۳۳۶ - ۱۳۳۵

اعزام به فرانسه جهت تکمیل مطالعات در رشته‌ی کالبدشناسی توصیفی به مدت یک سال ۱۳۳۸ و تنظیم رساله و اخذ دیپلم اسیستان اترانژه جراحی از دانشگاه پاریس .

مطالعات و تحقیق کالبد شناسی در زمینه دستگاه اعصاب مرکزی که مورد موافقت مجمع کالبد شناسان پاریس قرار گرفت سال ۱۳۳۹

شرکت در کنگره های پزشکی در دانشگاه شهرستانها ، مشهد سال ۱۳۳۸

عضو کمیته‌ی علمی دومین کنگره‌ی آناتومی ایران سال ۱۳۷۲

کتاب و مقالات معتبر علمی تألیف شده یا ترجمه شده:

تألیف یک جلد کتاب راهنمای کالبدشکافی با همکاری دکتر مرتضی حکمی سال ۱۳۳۲

تألیف یک جلد کتاب (پلی کپی) کالبد شناسی اعصاب مرکزی

تألیف کتاب معالجه شکستگیهای هر دو استخوان ساق پا

تألیف کتاب دیسک های بین مهره یی

ارائه چندین مقاله به زبان انگلیسی

اختراعات و اکتشافات و بنیان گذاری روش های نوین علمی، استاد نمونه‌ی کشوری و یا استانی و دریافت نشانها و تقدیرنامهها:

از بنیانگذاران دانشکده پزشکی دانشگاه اصفهان بود و در آذر ماه سال ۱۳۳۶ کرسی تشریح توصیفی دانشکده پزشکی اصفهان به او

واگذار شد و به استادی دانشگاه اصفهان ارتقاء مقام یافت .

بنیانگذار سالن تشریح دانشگاه اصفهان

موسس بیمارستان جلفای اصفهان

تشکر و قدردانی جمعی از دانشجویان سال دوم دانشکده‌ی پزشکی به خاطر زحمات و تدریس

عضویت در شوراهای و کمیته‌ها و مجامع کشوری و یابین المللی:

عضویت انجمن انتروپولوژیست های پاریس ۱۳۳۹

عضویت کمیسیون برنامه‌ها و آموزش دانشکده‌ی پزشکی و داروسازی سال ۱۳۴۲

عضویت گروه آموزشی مرفوپاتولوژی دانشکده‌ی پزشکی سال ۱۳۴۷

عضو هیات مدیره آسایشگاه مبارزه با سرطان

عضو انجمن جراحان و آناتومیستهای ایران

دبیر انجمن ملی مبارزه با سرطان اصفهان

توصیه به نسل جوان بخصوص پزشکان:

مطالعه درس قبل از تدریس را با وسواس ویژه یی انجام می داد و با تسلط سر کلاس درس می رفت و توصیه ایشان به اساتید این است که

بدون مطالعه از رفتن به کلاس خود داری نمایند

رمز موفقیت در دوران طلائی تحصیل و خدمت:

با علاقه ای وافر تدریس می کردو مطالب علمی را با ایمان قلبی و اخلاصی عجیب آموزش می داد و دانشجویان را به مطالعه و تعلّم

تشویق می نمود..

فعالیت های برجسته دوران بازنشستگی:

همه عمر عاشقانه به مطالعه و تتبع در زمینه هایی چون ادبیات و تاریخ و البته مطالعات حرفه ای خویش پرداخت و هرگز از آموختن و آموزش دادن، سیر نمی شد. اندیشمندی بود که هنر خوب زیستن و خوب مردن را به تجربه و دانش در یافته بود. به هیچ کس زیان و زحمت نمی رسانید و از کسی هم یاری نمی خواست، وی حتی در زمان بیماری و گرفتاری تا واپسین لحظات زندگی، فریادرس نیازمندان و گرفتاران بود و هیچگاه از مساعدت و کمک مادی و معنوی دریغ نمی ورزید. این مرد وارسته و بلند پایه، در ۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰ پس از عمری کوشش در راه ارتقاء علم و دانش و تربیت پزشکان این مرز و بوم، به دیدار حق شتافت و کوله باری از افتخارات بزرگ و سرافرازی های غرور انگیز را برای بازماندگانش به جای گذاشت.

نشانه داغ بر دلها اگر چه رفتن او
ز فرش خاک برآمد، به بام عرش